

Dosarul nr. 2ra-605/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D.Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V.Sîrbu, V.Mihaila, A.Minciuna)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig”, intervenient accesoriu Vasile Arusoi cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de subrogare,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni, a fost casată hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de admitere a acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 30 mai 2017, Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni (în continuare CA „Garanție” SA) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldasig” (în continuare SA „Moldasig”), intervenient accesoriu Vasile Arusoi cu privire la repararea prejudiciului material în ordine de subrogare.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că la 25 noiembrie 2015 a încheiat cu SRL „Skynet” contractul de asigurare facultativă CASCO nr. ACS 507/2015 pentru autovehiculul Škoda Octavia cu n/î xxxx.

Ulterior, la 6 iulie 2016, în mun. Chișinău s-a produs accidentul rutier în care a fost implicat autovehiculul asigurat, Škoda Octavia cu n/î xxxx și autovehiculul Toyota Corolla cu n/î xxxx, condus de Vasile Arusoi.

Conform materialelor dosarului contravențional, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul autovehiculului de model

Toyota Corolla – Vasile Arusoi, care la momentul accidentului rutier deținea poliția de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, eliberată de SA „Moldasig”.

Dat fiind faptul că în rezultatul accidentului rutier, autovehiculul asigurat a fost parțial deteriorat, fiindu-i cauzat un prejudiciu material în sumă de 9 115 lei, la 26 iulie 2016, CA „Garanție” SA a transferat suma enunțată la stația de deservire tehnică a SA „DAAC Hermes” pentru reparația automobilului avariât.

Întrucât la momentul producerii accidentului rutier, Vasile Arusoi deținea poliția de asigurare nr. RCAI-002126230 eliberată de SA „Moldasig”, cu perioada de asigurare 10 martie 2016 – 9 martie 2017, societatea reclamantă a înaintat reclamație către societatea pârâtă de recuperare a prejudiciului material.

Din considerentul că după recepționarea somației, SA „Moldasig” a transferat doar suma de 4 205 lei cu titlu de prejudiciu material, urmând a mai fi achitată suma de 4 910 lei, care constituie diferența dintre prejudiciul material efectiv cauzat și suma achitată, reclamanta a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea din contul SA „Moldasig” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4 910 lei în ordine de subrogare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de CA „Garanție” SA a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de CA „Garanție” SA, a fost casată hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și a fost pronunțată o hotărâre nouă, de admitere a acțiunii. S-a încasat din contul SA „Moldasig” în beneficiul CA „Garanție” SA prejudiciul material în sumă de 4910 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 472,50 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță greșit a dispus respingerea cerințelor reclamantei, or, solicitarea CA „Garanție” SA privind încasarea din contul SA „Moldasig” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 4910 lei este legală și întemeiată.

Aceasta deoarece prin procesul-verbal (CASCO) de constatare a daunelor, s-a stabilit că în rezultatul accidentului rutier din 6 iulie 2016, la automobilul de model Škoda Octavia cu n/î xxxx a fost deteriorată bara de protecție spate și fusta bară spate (f.d.13).

Conform pct. 10.6 din contractul de asigurare facultativă a vehiculelor terestre CASCO nr. 507/15 din 25 noiembrie 2015, reparația vehiculului se va efectua la stația de reparații agreată de dealer-ul oficial SA „DAAC Hermes” (f.d.95-100).

La rândul său, SA „DAAC Hermes” a întocmit și eliberat factura de plată nr. SCO0013299 din 13 iulie 2016, în sumă de 9115 lei (f.d.15), iar prin scrisoarea din 20 aprilie 2016, SA „DAAC Hermes” a indicat că a fost necesară înlocuirea barei de protecție și nu repararea ei pentru a păstra geometria piesei

de schimb, în timpul defectării fiind depistate două deteriorări semnificative (f.d.23).

Instanța de apel a mai reținut și faptul că, din procesul - verbal de constatare a daunelor nr. D/RCA/16-1626 din 7 iulie 2016 rezultă faptul că bara spate necesită înlocuire, pe motiv că nu poate garanta calitatea reparației barei spate (f.d.70,verso).

Necătând la aceste circumstanțe, SA „Moldasig” a invocat faptul că, a considerat oportună repararea barei de protecție spate, și nu înlocuirea acesteia, argument susținut și de prima instanță, astfel suma solicitată de reclamantă constituie diferența de cost dintre reparația și schimbarea barei de protecție.

Având în vedere cele menționate, instanța de apel a conchis că necesitatea schimbării barei de protecție spate a fost constatată cu certitudine prin faptul că în timpul reparației au fost depistate două deteriorări semnificative (f.d.23), cât și circumstanța că nu era garantată calitatea reparației bară spate (f.d.70,verso), motiv pentru care acțiunea CA „Garanție” SA a fost admisă integral.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, la 18 ianuarie 2019, SA „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actului judecătoresc ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în referințele asupra cererii de chemare în judecată și cererii de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că mărimea despăgubirilor de asigurare achitate de compania reclamantă în temeiul contractului de asigurare facultativă a bunurilor nu este opozabilă SA „Moldasig”.

În acest sens, s-a invocat că, deși prin acțiunea inițiată în instanță, CA „Garanție” SA a solicitat încasarea sine-costului barei de protecție spate, la lucrările dosarului nu a fost anexată concluzia unui specialist în domeniu, prin care să fie stabilită imposibilitatea reparării barei de protecție spate a automobilului de model Skoda Octavia cu n/î xxxx, și necesitatea înlocuirii acestei piese.

Mai mult, după cum atestă înscrisurile cauzei, CA „Garanție” SA a atașat la dosar răspunsul SA „DAAC Hermes” din 20 aprilie 2017, în conținutul căruia a fost indicat că la automobilul de model Skoda Octavia a fost necesar înlocuirea barei de protecție, pentru a păstra geometria piesei de schimb, în timpul defectării fiind depistate două deteriorări semnificative, însă, acest înscris nu este opozabil SA „Moldasig”.

Or, în procesul-verbal de constatare a daunelor din 7 iulie 2016, întocmit de SA „Moldasig” în cadrul dosarului de daune nr. D/RCA/16-1626 a fost indicat în mod expres că, compania de asigurări pârâtă a considerat oportună repararea barei de protecție spate, și nu înlocuirea acesteia.

Prin urmare, în condițiile în care SA „Moldasig”, prin procesul-verbal de constatare a daunelor din 7 iulie 2016 a stabilit că bara de protecție spate de la automobilul de model Skoda Octavia urmează a fi reparată, acesteia nu-i poate

fi opozabil un răspuns al dealer-ului oficial din conținutul căruia reiese că piesa urmează a fi înlocuită.

De altfel, deși dealer-ul oficial SA „DAAC Hermes” a considerat că este oportună schimbarea piesei pentru a păstra geometria piesei de schimb, acesta nu a întocmit un raport de evaluare/constatare în conținutul căruia să motiveze și să justifice concluzia sa cu referire la aceea că, în caz de reparare a barei de protecție spate va fi influențată geometria acestei piese.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de admitere acțiunii, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, ea având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă (f.d.220-226).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 28 noiembrie 2018 (f.d.213). Astfel, recursul declarat la 18 ianuarie 2019 (f.d.228) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, reprezentată de Elena Lepadatu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva